lení, ježto pro takovouto zaměstnavatelům krajně nepříznivou úpravu nelze nalézti rozumného důvodu, zvláště když dle téže normy za nevyměřené úrazové pojistné příspěvky ručí zaměstnavatel pouze po tři roky od vzniku jeho závazku. Nelze-li však ze znění zákona vyčísti správný jeho smysl, třeba si jej vykládati tak, aby jeho ustanovení měla přirozený smysl (srov. Boh. A 830/21 a j.). Nutno proto slova »od vyměření počítajíc« připínati pouze k vyměřeným pojistným příspěvkům, čímž se dojde k výkladu, že nevyměřené nemocenské pojistné příspěvky se promlčují v pěti letech od doby, kdy se staly dlužnými, t. j. od vzniku platebního závazku zaměstnavatelova.

Č. 12.635.

Živnostenské právo: I. * Ochranná slovní známka není vhodným označením živnostenské provozovny podle § 44 živn. řádu jen proto, že známka byla zapsána do známkového rejstříku. — II. * Užívá-li živnostník, jehož firma je v obchodním rejstříku zapsána, k vnějšímu označení své živnostenské provozovny jména, které mu podle zápisu v obchodním rejstříku nepřísluší, nemůže býti proto trestán živnostenským úřadem pro přestupek § 49 odst. 1 živn. řádu.

(Nález z 13. listopadu 1936 č. 15.775/36.)

Prejudikatura: ad II. Boh. A 7086/28.

Věc: František S. v Praze (adv. Dr. Pavel Kafka z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Praze z 14. května 1934 o přestupku živn. řádu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nálezem magistrátu hlav. města Prahy z 13. ledna 1934 byl st-l, zástupce veřejné obchodní společnosti »Beck a spol.« v Praze, uznán vinným přestupkem § 44 a § 49 bod 1 živn. řádu, jehož se dopustil tím, že veřejná obchodní společnost »Beck a spol.«, která provozuje v Praze obchod smíšeným zbožím ve velkém i malém, používala v době od října do 17. prosince 1933 k označení své provozovny nápisu »Te-Ta«, umístěného na průčelí budovy. Zmíněná společnost podle zápisu do rejstříku firemního oprávněna jest užívati výhradně firmy »Beck a spol.« Označení nápisu »Te-Ta« dlužno považovati za označení nevhodné a za užívání pojmenování, které společnosti vzhledem k zápisu do obchodního rejstříku nepřísluší. St-l byl pak odsouzen podle § 131 bod 1 živn. řádu k pokutě 500 Kč, po případě k trestu vězení v trvání 50 dnů.

V odvolání uvedl st-l, že označení »Te-Ta« nutno pokládati za vhodné ve smyslu § 44 živn. řádu, ježto je pro firmu »Beck a spol.« chráněno u živn. a obch. komory v Praze jako ochranná známka, toto právo známkové lpí na podniku a odpovídá tudíž dotyčnému živnostenskému

podniku; § 49 živn. řádu pak se výslovně dovolává zákona na ochranu známek a z jeho slovního znění jde jasně najevo, že označení podniku ochrannou známkou jest označením přípustným.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání, poněvadž skutková podstata přestupku st-li za vinu kladeného je prokázána provedeným šetřením a vlastním doznáním.

O stížnosti uvážil nss toto: — — —

Co se věci samé týče, je z rozhodnutí první stolice, jež bylo nař. rozhodnutím potvrzeno, zřejmo, že žal. úřad spatřoval v tom, že firma Beck a spol. užívala v době tam uvedené k označení provozovny nápisu »Te-Ta«, skutkovou podstatu d v o u přestupků, a to jak § 44, tak i § 49 bodu 1 živn. řádu, neboť nejen že se obou těchto paragrafů výslovně dovolal, nýbrž z odůvodnění je patrno, že úřad shledal předpoklady obou těchto předpisů za splněné.

§ 44 živn. řádu zavazuje živnostníky užívati v h o d n é h o vnějšího označení na svých stálých místnostech provozovacích; označení »Te-Ta« uznal pak žal. úřad za nevhodné ve smyslu cit. § 44 a shledal v užívání tohoto vnějšího označení přestupek cit. předpisu. V tomto směru uvádí st-l, stejně jak činil v řízení správním, že označení »Te-Ta« jest uznati za vhodné ve smyslu § 44 živn. řádu z toho důvodu, že jde tu o registrovanou známku, lpící na podniku. Tu je však stížnost na omylu, neboť zápis ochranné známky do známkového rejstříku opravňuje sice majitele závodu k výlučnému užívání známky k o z n a č e n í z b o ž í, ze zápisu toho však ještě neplyne, že by ochranná známka jen proto, že je jako známka zapsána, byla vhodným vnějším označením podle § 44 živn. řádu, neboť přípustnost zápisu ochranné známky a vhodnost vnějšího označení se posuzují se zcela různých hledisek (srov. Boh. A 9157/31).

Stížnost mýlí se také, má-li za to, že § 49 bod 1 živn. řádu výslovně předpokládá, že lze označovati provozovnu zevně ochrannými známkami, neboť nic podobného tam stanoveno není. Paragraf 49 není doplňkem nebo bližším provedením § 44, neboť se nezabývá vhodností vnějšího označení, nýbrž je předpisem zcela samostatným. Pokud se pak bod 1 zmiňuje o zákonu na ochranu živnostenských známek, netýká se tato zmínka vůbec vnějšího označování provozoven a bytů, nýbrž má jen ten smysl, že v případech, kdy živnostník, užívaje k označování výrobků živnostenských jména jemu nepříslušejícího, činí tak způsobem s hlediska známkového zákona nepřípustným, nemají toto jednání trestati živnostenské úřady jako přestupek § 49 odst. 1. Jeví se proto námitky stížnosti v tomto směru bezdůvodnými.

Pokud jde o přestupek § 49 bodu 1 živn. řádu, shledal žal. úřad skutkovou podstatu za dánu proto, že označení »Te-Ta« nepřísluší firmě Beck a spol. vzhledem k jejímu zápisu do obchodního rejstříku. Naproti tomu má stížnost za zřejmě mylný názor, že protokolovaný živnostník smí užívati k označení své provozovny výhradně jen svého registrovaného znění firemního. Rozhoduje o této námitce, musil se nss nejprve z moci úřední zabývati otázkou, nepřekročil-li žal. úřad, potvrzuje trestní nález první stolice, meze své trestní pravomoci a příslušnosti.

§ 49 bod 1 živn. řádu určuje, že přestupku tohoto předpisu se dopouští každý živnostník, který k vnějšímu označení svého závodu anebo bytu nebo vůbec při provozování svých obchodů užívá jména sobě nepříslušejícího, nejsa k tomu oprávněn již vykonaným zápisem své firmy do obchodního rejstříku. Paragraf 50 živn. řádu stanoví pak, že je-li některý čin v §§ 46—49 uvedený podroben pořádkovému trestu podle čl. 26 odst. 2 obch. zákona, tresty v § 131 lit. a), b) a c) živn. řádu vyjmenované nemají býti zvláště ukládány. V souvislosti s tímto předpisem nařizuje pak § 13 uvozovacího zákona k obch. zákonu živnostenským úřadům, že jsou povinny neprodleně oznámiti obchodnímu soudu přestoupení předpisů, týkajících se užívání nepříslušné firmy (čl. 26 obch. zákona), jakmile o něm, vykonávajíce úřad, nabudou vědomosti. Podle čl. 26 odst. 2 obch. zákona má obchodní soud nastupovati pořádkovými tresty na ty, kdož užívají firmy, jim podle předpisů III. oddílu obch. zákona nepříslušející. Z ustanovení těchto plyne, že v případech, kdy živnostník, jehož firma je v obchodním rejstříku zapsána, užívá k vnějšímu označení své živnostenské provozovny jména, které jemu podle zápisu v obchodním rejstříku nepřísluší, dopouští se sice přestupku § 49 č. 1 živn. řádu, že však mu podle § 50 živn. řádu nesmí za to býti ukládán živnostenským úřadem zvláštní trest, nýbrž že úřad tento, jakmile o tom zví, má podle § 13 uvoz. zákona k obch. zákonu oznámiti to příslušnému obchodnímu soudu, který pak proti takovému živnostníku zakročí ve smyslu 2. odst. čl. 26 obch. zákona pořádkovými tresty v § 12 uvozovacího zákona k obch. zákonu uvedenými pro užívání firmy jemu nepříslušející.

V konkrétním případě vycházel žal. úřad, jak je zřejmo z nálezu první stolice jím potvrzeného, ze skutkového zjištění, že společnost, jejímž zástupcem je st-l, jest obchodní společností, jejíž firma je zapsána v obchodním rejstříku, a to pod jménem »Beck a spol.« Přes to však žal. úřad nevyhověl odvolání st-lovu a potvrdil uložení peněžitého trestu, vyměřeného první stolicí podle § 131 živn. řádu i za přestupek § 49 odst. 1 živn. řádu. Se zřetelem k právnímu stanovisku shora vyloženému, překročil tím meze své trestní pravomoci a příslušnosti. Stejné stanovisko zaujal již nss v nálezu Boh. A 7086/28.

Jeví se proto nař. rozhodnutí, pokud potvrdilo trestní nález stran přestupku § 49 bod 1 živn. řádu, nezákonným; poněvadž nař. rozhodnutí tvoří jeden nedělitelný celek a i trest byl za oba přestupky uložen společně, slušelo je v celku zrušiti podle § 7 zákona o ss.

Č. 12.636.

Živnostenské právo: Živnostenský list, který zní na provoz divadelního buffetu, neopravňuje k provozování hostinské živnosti.

(Nález z 13. listopadu 1936 č. 15.777/36.)

Věc: Elsa L. v Užhorodě (adv. Dr. Josef Gati z Užhorodu) proti rozh. zem. úřadu v Užhorodě ze 14. dubna 1934 o uzavírací hodině.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.